

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stryczyńska

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko W. w K.
o wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 20 maja 2025 r.,
w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej W. w K.
od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 3 grudnia 2024 r., sygn. akt VII Pa 144/24,

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie, wyrokiem z 19 kwietnia 2024 r., po rozpoznaniu sprawy z powództwa M. K. przeciwko W. w K. o zapłatę zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 40.821,63 zł tytułem wyrównania wynagrodzenia za 2021 r. i za 2022 r. oraz tytułem wyrównania dodatkowego wynagrodzenia rocznego za 2021 r. i 2022 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot i od dat za poszczególne miesiące (pkt I), umorzył postępowanie w zakresie żądania zasądzenia części dodatkowego wynagrodzenia rocznego za rok 2022 ponad kwotę 1 865,98 zł (pkt II), zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda 2 700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie liczonymi od dnia

uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (pkt III), nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 31 913,76 zł.

Sąd Okręgowy w Krakowie na skutek apelacji pozwanego, wyrokiem z 3 grudnia 2024 r., oddalił jego apelację (pkt 1) i orzekł o kosztach postępowania (pkt 2).

Pełnomocnik pozwanego złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego do Sądu Najwyższego, którą następnie pismem z 5 maja 2025 r. (data prezentaty) cofnął i wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego i nieobciążanie go na podstawie art. 102 k.p.c., kosztami postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Odpowiednie zastosowanie znajduje więc między innymi art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., który stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może być cofnięta w każdym czasie także przez samą stronę, pozbawioną - co do zasady - w postępowaniu kasacyjnym zdolności postulacyjnej (art. 398²¹ k.p.c.) i nie wymaga zgody strony przeciwnej (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421; por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

Powyższa czynność procesowa, zgodnie z zasadą dyspozycyjności strony w postępowaniu cywilnym, wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli, prowadząc do umorzenia postępowania kasacyjnego (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 października 2013 r., V CSK 444/12, LEX nr 1394093). Skoro zatem pozwany cofnął ze skutkiem prawnym skargę kasacyjną od wyroku

Sądu Okręgowego w Krakowie, to zachodzi negatywna przesłanka procesowa, uzasadniająca umorzenie postępowania kasacyjnego.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c., orzekł o umorzeniu postępowania kasacyjnego.

[r.g.]